23/06/2020

Η ΠΕΘ προς την Υπουργό για τις απαλλαγές από τα Θρησκευτικά

/ Επικαιρότητα

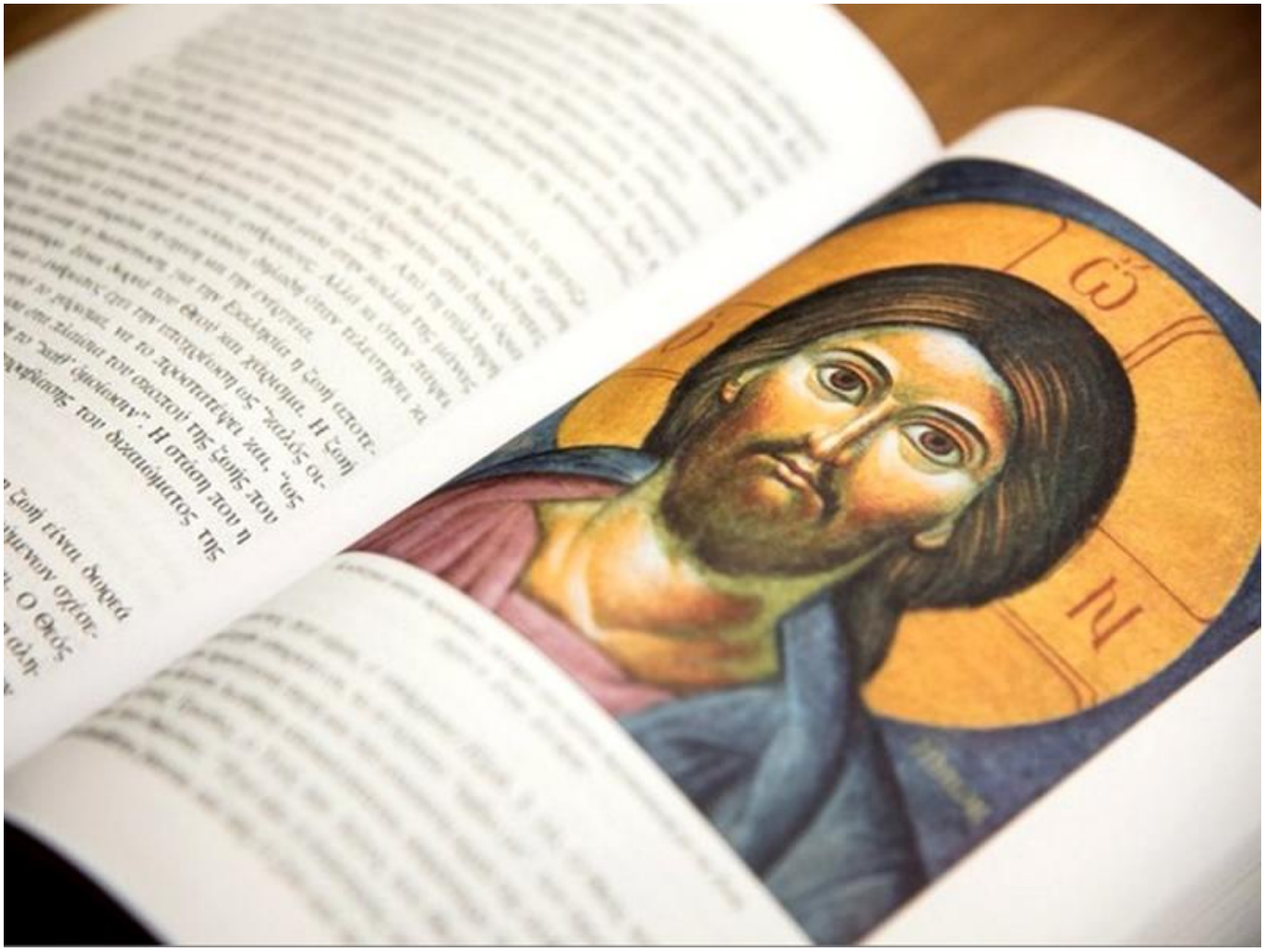

Πρόταση της Πανελλήνιας Ενώσεως Θεολόγων για το θέμα των Απαλλαγών από το Μάθημα των Θρησκευτικών έρχεται στη δημοσιότητα, **όπου, μεταξύ άλλων, η ΠΕΘ αναφέρει προς την Υπουργό:** “Από το ΣτΕ, επομένως, αποκλείονται οποιεσδήποτε σκέψεις ή πράξεις ή σχέδια, που θα επιτρέπουν τη δυνατότητα απαλλαγών ορθοδόξων μαθητών από το ΜτΘ, μέσα από το παρακάτω κείμενο των αποφάσεων, όπου τονίζεται ότι: θα πρέπει να αποσοβείται «ο κίνδυνος απομακρύνσεως των μαθητών από το ΜτΘ, χωρίς αποχρώντα λόγο». **Έτσι, ώστε, για την αποφυγή του κινδύνου «απομακρύνσεως μαθητών από το συνταγματικώς επιβαλλόμενο μάθημα, χωρίς αποχρώντα λόγο», η ΠΕΘ προτείνει,** ως αποτελεσματική λύση του θέματος των απαλλαγών την προσκόμιση από τον μαθητή ή, αν είναι ανήλικος, από τον γονέα του, Βεβαίωσης,

που θα χορηγείται από τον φορέα ή τη θρησκευτική κοινότητα στην οποία ανήκει ο υπό απαλλαγή μαθητής και η οποία θα βεβαιώνει ότι ανήκει σε μια από τις κατηγορίες, που συνιστούν, όντως, αληθινούς λόγους συνειδήσεως, που του δίνουν το δικαίωμα να ζητά και να λαμβάνει, δικαιωματικά, απαλλαγή από το συνταγματικώς υποχρεωτικό ΜτΘ”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΠΕΘ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ:

Κυρία Υπουργέ,

Τον περασμένο Δεκέμβριο συστήσατε μια 7μελή Επιτροπή, για να σας υποβάλει εισήγηση, σχετικά με τους «τρόπους και τις μεθόδους εφαρμογής
των αποφάσεων του Σ.τ.Ε., του ΕΔΔΑ και της ΑΠΔΠΧ, όσον αφορά σε όλες τις υπόλοιπες πτυχές των αποφάσεων αυτών που συνδέονται με το Μάθηματων Θρησκευτικών (ΜτΘ), με έμφαση στη διατήρηση της υποχρεωτικότηταςτου Μαθήματος και τη διαδικασία απαλλαγής των μαθητών/μαθητριών».

Ως προς αυτό, θα θέλαμε να σας κοινοποιήσουμε την πρόταση της Ενώσεώς μας, σχετικά με το θέμα των Απαλλαγών από το Μάθημα των Θρησκευτικών, διαμορφωμένη, με βάση τις πρόσφατες Αποφάσεις 1749 και 1750/2019 του ΣτΕ, οι οποίες, αφενός, βεβαιώνουν και καθιερώνουν την υποχρεωτικότητα
του ορθόδοξου ΜτΘ για τους/τις Ορθόδοξους μαθητές/τριες και, αφετέρου, ορίζουν το πλαίσιο απαλλαγής των μη ορθοδόξων.

Ως προς την υποχρεωτικότητα του Μαθήματος των Θρησκευτικών, η παρ. 16 της 1749/2019 Αποφάσεως του ΣτΕ αναφέρει ότι [από τη διάταξη του άρθρου 16 παρ. 2 του Συντάγματος, σε συνδυασμό με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 13 αυτού και του άρθρου 2 του ΠΠΠ της ΕΣΔΑ συνάγεται ότι ως «ανάπτυξη» της ορθόδοξης χριστιανικής θρησκευτικής συνειδήσεως… νοείται η εμπέδωση και ενίσχυση της συγκεκριμένης αυτής θρησκευτικής συνειδήσεως των μαθητών με τη διδασκαλία των δογμάτων, ηθικών αξιών και παραδόσεων της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού, ως εκ τούτου δε, αφορά αποκλειστικά τους μαθητές, οι οποίοι, ανήκοντες στην κατά τα άνω πλειοψηφία του ελληνικού λαού, ασπάζονται το ορθόδοξο χριστιανικό δόγμα (βλ. ΣτΕ 660, 926/2018 Ολομ.). Το κυριότερο μέσο, με το οποίο -εκτός άλλων (προσευχή, εκκλησιασμός)- υπηρετείται ο ανωτέρω συνταγματικός σκοπός είναι η διδασκαλία του μαθήματος των θρησκευτικών (βλ. ΣτΕ 660,926/2018 Ολομ.)].

Επίσης, η απόφαση αναφέρει ότι, το Μάθημα των Θρησκευτικών, μέσω της διδασκαλίας του οποίου [«πραγματώνεται, ως σκοπός της παιδείας, η «ανάπτυξη

της θρησκευτικής συνειδήσεως» υπό το προεκτεθέν κατά τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 16 του Συντάγματος περιεχόμενο (ήτοι η ανάπτυξη ορθόδοξης χριστιανικής συνειδήσεως), απευθύνεται αποκλειστικά, ως εκ του ανωτέρω περιεχομένου του, στους μαθητές που ασπάζονται το ορθόδοξο χριστιανικό δόγμα και όχι στους ετερόδοξους, αλλόθρησκους ή άθεους μαθητές (βλ. ΣτΕ 660,926/2018 Ολομ.).

Τούτο δε ενόψει και του ότι οι τελευταίοι, απολαύοντες της θρησκευτικής ελευθερίας, η οποία κατοχυρώνεται ως απαραβίαστη με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 13 του Συντάγματος, έχουν ευθέως βάσει της συνταγματικής αυτής διατάξεως δικαίωμα πλήρους απαλλαγής από το μάθημα των Θρησκευτικών, χωρίς καμία δυσμενή συνέπεια, όσον οι γονείς τους, ή οι ίδιοι αν είναι ενήλικοι, υποβάλουν δήλωση ότι δεν επιθυμούν, για λόγους θρησκευτικής συνειδήσεως, να παρακολουθήσουν τα τέκνα τους τη
διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών που έχει το προεκτεθέν περιεχόμενο. Η δήλωση, εξάλλου, αυτή, που θα μπορούσε να έχει το εξής περιεχόμενο: «Λόγοι θρησκευτικής συνείδησης δεν επιτρέπουν τη συμμετοχή (μου ή του παιδιού μου) στο μάθημα των Θρησκευτικών», δεν παραβιάζει τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 13 του Συντάγματος, εφ' όσον γίνεται χάριν απαλλαγής των μαθητών αυτών από την, επιβαλλόμενη κατ’ αρχήν από το Σύνταγμα και το νόμο, υποχρέωση παρακολουθήσεως του μαθήματος αυτού [πρβ. ΣτΕ 660,926 Ολομ., 2176/1998 7μ, 3356/1995, βλ. επίσης ΣτΕ 2280/2001 Ολομ., πρβ. σε σχέση με την ΕΣΔΑ και την απόφαση του ΕΔΔΑ της 26.9.2007 Folgero και λοιποί κατά Νορβηγίας (αρ. Προσφυγής 15472/02), σκ. 96-102].

Είναι ηλίου φαεινότερον ότι οι ως άνω επισημάνσεις της Αποφάσεως του ΣτΕ, δεν αφήνουν κανένα περιθώριο παραποιήσεως, βεβαιώνοντας σαφέστατα ότι, «βάσει της συνταγματικής αυτής διατάξεως, δικαίωμα πλήρους απαλλαγής από το μάθημα των θρησκευτικών, χωρίς καμία δυσμενή συνέπεια», έχουν μόνον οι τρεις κατηγορίες μαθητών: Οι ετερόδοξοι, οι αλλόθρησκοι και οι άθεοι και, κατά συνέπεια, μόνον αυτοί δικαιούνται να «υποβάλουν δήλωση ότι δεν επιθυμούν, για λόγους θρησκευτικής
συνειδήσεως, να παρακολουθήσουν τα τέκνα τους τη διδασκαλία του μαθήματος των θρησκευτικών που έχει το προεκτεθέν περιεχόμενο.].

Θα Θέλαμε να σας επιστήσουμε την προσοχή ότι, ως Πανελλήνια Ένωση Θεολόγων, δεν θα δεχθούμε, σε καμιά περίπτωση, ουδεμία παραβίαση ή παραποίηση των ως άνω αποφάσεων του ΣτΕ, όσον αφορά στο, εμβόλιμα, σκόπιμα και μεθοδευμένα, συζητούμενο από ορισμένους, θέμα απαλλαγής, ώστε, εκτός των ως άνω οριζομένων κατηγοριών, που δικαιωματικά μπορούν να κάνουν τη δήλωση απαλλαγής από το ορθόδοξο ΜτΘ, να μπορούν να υποβάλλούν τη δήλωση αυτή και κάποιοι Ορθόδοξοι

μαθητές, οι οποίοι, ίσως θελήσουν, να ελαφρύνουν το πρόγραμμά τους από ένα μάθημα.

Εκτός από υποχρέωση των ορθοδόξων μαθητών, αποτελεί επίσης και υποχρέωση του κράτους να φροντίζει για την ανάπτυξη της ορθόδοξης συνείδησης των Ορθοδόξων μαθητών, καθώς είναι συνταγματική επιταγή η υποχρεωτικότητα της ανάπτυξης της ορθόδοξης συνειδήσεώς τους. Σε αυτό το σημείο, όπως συμβαίνει σε όλα τα μαθήματα που είναι υποχρεωτικά, δεν μπορούν να γίνουν ρυθμίσεις που να καταργούν έμμεσα ή άμεσα τη συνταγματική υποχρεωτικότητα της διδασκαλίας των Ορθόδοξων μαθητών. Αυτό αναφέρεται μάλιστα στις αποφάσεις του ΣτΕ:

Σε καμιά περίπτωση, συνεπώς, δεν πρέπει να επιτραπεί, με οποιαδήποτε διοικητική εγκύκλιο ή ρύθμιση, από το Υπουργείο Παιδείας, η δυνατότητα απαλλαγής ορθόδοξων μαθητών από το ορθόδοξο μάθημα, που αναπτύσσει την Ορθόδοξη χριστιανική τους συνείδηση, αφού η ανάπτυξη αυτή, κατά το ΣτΕ, «αποτελεί, ως αποστολή της παιδείας», «συνταγματική υποχρέωση του Κράτους».

Επιστούμε την προσοχή όλων, στο σημείο των Αποφάσεων του ΣτΕ, που αναφέρει ότι διατάξεις, ρυθμίσεις ή κανονιστικές διοικητικές πράξεις, που αντίκεινται στις υπερνομοθετικής υσχύος διατάξεις, δεν υπηρετούν τον συναταγματικό σκοπό, ως προς την ανάπτυξη της ορθόδοξης χριστιανικής συνειδήσεως: [«Συνεπώς, στις ανωτέρω υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις αντίκεινται ρυθμίσεις νόμων ή κανονιστικών διοικητικών πράξεων, με τις οποίες, μέσω, κυρίως, των προγραμμάτων διδασκαλίας του μαθήματος των θρησκευτικών, για τους αποτελούντες την κατά τα άνω πλειοψηφία του ελληνικού λαού μαθητές, δεν υπηρετείται ο ως άνω συνταγματικός σκοπός, η ανάπτυξη δηλαδή, υπό την προεκτεθείσα έννοια, της ορθόδοξης χριστιανικής συνειδήσεως (βλ. ΣτΕ 660, 926/2018 Ολομ)].

Από το ΣτΕ, επομένως, αποκλείονται οποιεσδήποτε σκέψεις ή πράξεις ή σχέδια, που θα επιτρέπουν τη δυνατότητα απαλλαγών ορθοδόξων μαθητών
από το ΜτΘ, μέσα από το παρακάτω κείμενο των αποφάσεων, όπου τονίζεται
ότι: θα πρέπει να αποσοβείται «ο κίνδυνος απομακρύνσεως των μαθητών από
το ΜτΘ, χωρίς αποχρώντα λόγο». Είναι σαφές, επομένως, για το ΣτΕ, ότι ο μοναδικός αποχρών λόγος απαλλαγής από το Ορθόδοξο ΜτΘ είναι να ανήκουν, όντως οι αιτούντες απαλλαγή, σε μία από τις τρεις κατηγορίες

που
αναφέρονται στην απόφαση. Αυτό είναι το πρώτο βήμα στη διαδικασία απαλλαγών. Περιπτώσεις μαθητών, που δεν ανήκουν σε αυτές τις κατηγορίες και, μάλιστα, ανήκουν στη μεγάλη κατηγορία της πλειοψηφίας των
Ορθόδοξων μαθητών του Ελληνικού λαού, δεν δικαιούνται να προβούν σε δήλωση απαλλαγής, λόγω συνειδήσεως, διότι δεν έχουν λόγους συνειδήσεως. Γι' αυτό στο δεύτερο βήμα της διαδικασίας των απαλλαγών που είναι η δήλωση για λόγους συνειδήσεως, το ΣτΕ αναφέρει: [«Για τους μαθητές αυτούς που απαλλάσσονται από τη διδασκαλία του μαθήματος των
θρησκευτικών και προκειμένου να αποτραπεί η δημιουργία "ελεύθερης ώρας"
και , εντεύθεν, ο κίνδυνος απομακρύνσεως των μαθητών από το ανωτέρω, συνταγματικώς επιβαλλόμενο, μάθημα χωρίς αποχρώντα λόγο, η Πολιτεία οφείλει να προβλέψει τη διδασκαλία ισότιμου μαθήματος, συναφούς κατά την
αντίληψή της περιεχομένου (π.χ. μαθήματος ηθικής), εφόσον βεβαίως συγκεντρώνεται ικανός αριθμός μαθητών, κατά την αντίληψη πάντοτε της Πολιτείας». (βλ. ΣτΕ 1749/2019 Ολομ.)

Με βάση τα ανωτέρω και για την αποφυγή του κινδύνου «απομακρύνσεως μαθητών από το συνταγματικώς επιβαλλόμενο μάθημα, χωρίς αποχρώντα λόγο», προτείνουμε, ως αποτελεσματική λύση του θέματος των απαλλαγών

την προσκόμιση από τον μαθητή ή, αν είναι ανήλικος, από τον γονέα του, Βεβαίωσης, που θα χορηγείται από τον φορέα ή τη θρησκευτική κοινότητα στην οποία ανήκει ο υπό απαλλαγή μαθητής και η οποία θα βεβαιώνει ότι ανήκει σε μια από τις κατηγορίες, που συνιστούν, όντως, αληθινούς λόγους
συνειδήσεως, που του δίνουν το δικαίωμα να ζητά και να λαμβάνει, δικαιωματικά, απαλλαγή από το συνταγματικώς υποχρεωτικό ΜτΘ.

Αυτό σημαίνει ότι, πριν την υποβολή Δήλωσης, εκ μέρους του μαθητή ή του γονέα του, που να αναφέρει ότι: «Λόγοι θρησκευτικής συνείδησης δεν επιτρέπουν τη συμμετοχή (μου ή του παιδιού μου) στο μάθημα των θρησκευτικών, θα πρέπει να ζητείται από το σχολείο η ως άνω Βεβαίωση και να φυλάσσεται στο απόρρητο πρωτόκολλο – αρχείο του σχολείου, για να κατοχυρώνεται τόσο η προστασία των προσωπικών δεδομένων του/της

μαθητή/τριας, όσο και η εγκυρότητα και νομιμότητα της απαλλαγής. Μόνον, εάν προηγείται της δηλώσεως, η προσκόμιση μια τέτοιας σχετικής Βεβαίωσης, μπορεί να διασφαλιστεί ότι αποκλειστικά και ΜΟΝΟΝ οι ετερόδοξοι, οι αλλόθρησκοι και οι άθεοι μαθητές, που συνταγματικά, δικαιούνται απαλλαγής, θα μπορούν να υποβάλλουν παρόμοια δήλωση για λόγους θρησκευτικής συνείδησης και όχι και κάποιοι ορθόδοξοι χριστιανοί μαθητές, που, ίσως, σκεφτούν να παρανομήσουν, για να έχουν ένα μάθημα λιγότερο στο Πρόγραμμά τους.

Το Υπουργείο Παιδείας, επομένως, οφείλει να μεριμνήσει, αφενός, να αποτρέπεται ο κίνδυνος απομακρύνσεως των ορθόδοξων μαθητών από το υποχρεωτικό μάθημα των Θρησκευτικών και, αφετέρου, να χορηγείται ΜΟΝΟΝ σε μαθητές που ανήκουν στις παραπάνω τρεις κατηγορίες, το δικαίωμα να υποβάλλουν δήλωση απαλλαγής από το μάθημα για λόγους θρησκευτικής συνειδήσεως.

Επισημαίνουμε ότι και η η ίδια η Υπουργός, στην απόφασή της, με την οποία συστήθηκε η 7μελής Επιτροπή, προκειμένου να εισηγηθεί, σχετικά με το θέμα της απαλλαγής, θέτει τον όρο «της διατήρησης της υποχρεωτικότητας του Μαθήματος», στη διαδικασία απαλλαγής των μαθητών/μαθητριών. Επειδή, όμως, συζητείται το θέμα και παρατηρούμε ότι μερικοί αποκόπτουν, χρησιμοποιούν και μνημονεύουν το δεύτερο μόνο κομμάτι της απόφασης του ΣτΕ, που αναφέρεται στην επίκληση λόγων θρησκευτικής συνειδήσεως και παραβλέπουν ή προσπερνούν το πρώτο κομμάτι της απόφασης του ΣτΕ, που αναφέρεται, ρητά και κατηγορηματικά, στις τρεις κατηγορίες που δικαιούνται απαλλαγής, είναι ανάγκη, κατά τη ρύθμιση του θέματος από το Υπουργείο, να διευκρινίζεται σαφώς, πρώτα, ποιοι δικαιούνται απαλλαγής και έπειτα ότι αυτοί μόνον δικαιούνται να υποβάλουν δήλωση για λόγους συνείδησης, η οποία και θα εντάσσεται στο απόρρητο πρωτόκολλο του σχολείου. Εάν ορισμένοι θεωρούν ότι η Βεβαίωση αυτή προσκρούει στα προσωπικά δεδομένα, σας αναφέρουμε ότι η πρότασή μας για προσκόμιση Βεβαίωσης από τον Μαθητή αποτελεί μια κλασική και συνήθη πρακτική που εφαρμόζεται έως σήμερα σε άλλες παρόμοιες περιπτώσεις τόσο εντός των σχολείων όσο και εκτός, σε άλλες υπηρεσίες και ποτέ δεν τέθηκε θέμα προσωπικών δεδομένων.

Σε όλες τις παρακάτω αναφερόμενες περιπτώσεις, η προσκόμιση Βεβαίωσης, αν και αφορά ευαίσθητες πληροφορίες για την κατάσταση της υγείας των μαθητών ή άλλων προσώπων, η προσκόμιση

Βεβαίωσης δεν θεωρήθηκε ποτέ, έως τώρα, ως παραβίαση των προσωπικών τους δεδομένων. Για λόγους συνταγματικής ισότητας, ζητούμε να εφαρμοστεί η ίδια πρακτική και στην παρούσα περίπτωση και να προσκομίζεται Βεβαίωση, που να δείχνει ότι ο μαθητής που ζητά απαλλαγή από το ΜτΘ,

δικαιούται να εξαιρεθεί από την υποχρεωτικότητα παρακολούθησης του Μαθήματος, που αφορά σε όλους τους άλλους μαθητές, διότι πληροί τις υπό του νόμου (ΣτΕ) απαιτούμενες προϋποθέσεις, ανήκει δηλαδή, όντως, σε μία από τις κατηγορίες που προβλέπονται από το ΣτΕ. Η Βεβαίωση που προτείνουμε αποτελεί τη λύση για το θέμα των απαλλαγών, προκειμένου να αποφευχθεί πιθανή παράχρηση ή κατάχρηση του δικαιώματος της απαλλαγής από το ΜτΘ:

ΠΑΡΟΜΟΙΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΣΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ

1. Απαλλαγή μαθητών από τα Μαθήματα της Γυναστικής και της Μουσικής: α) Με βάση την απόφαση του Υπ. Παιδείας, αριθμ. 10645/ΓΔ4: «Εγγραφές, μετεγγραφές, φοίτηση και θέματα οργάνωσης της σχολικής ζωής στα σχολεία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης», ΦΕΚ 120/23-01-2018:

α) «εάν μαθητής/τρια κωλύεται λόγω πάθησης, μόνιμης ή παροδικής, να συμμετέχει στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής, είναι δυνατόν να απαλλαγεί από την υποχρέωση παρακολούθησης του, εφόσον ο κηδεμόνας του/της ή ο/η ίδιος/α, εάν είναι ενήλικος/η, υποβάλλει σχετική αίτηση στον/στη Διευθυντή/ντρια του σχολείου, συνοδευόμενη από ιατρική βεβαίωση, η οποία θα περιλαμβάνει τους λόγους και τη διάρκεια της απαλλαγής. Την αίτηση της προηγούμενης παραγράφου εξετάζει επιτροπή αποτελούμενη από τον/ τη Διευθυντή/ντρια του σχολείου, τον/την αρμόδιο/α διδάσκοντα/ουσα καθηγητή/τρια, και τον/την Υπεύθυνο/η καθηγητή/τρια του τμήματος, στο οποίο φοιτά ο/η μαθητής/τρια, η οποία συντάσσει σχετική πράξη στο Βιβλίο Πράξεων του Συλλόγου Διδασκόντων/ουσών, στην οποία καταγράφονται και οι δραστηριότητες στις οποίες θα συμμετέχει ο/η μαθητής/τρια την ώρα διεξαγωγής του μαθήματος. Σε περίπτωση αμφιβολιών, ο/η μαθητής/τρια προσκομίζει γνωμάτευση Δημόσιου Νοσοκομείου.

β) Εάν μαθητής/τρια κωλύεται λόγω πάθησης, μόνιμης ή παροδικής, να συμμετέχει στο μάθημα της Μουσικής, είναι δυνατόν να απαλλαγεί από την υποχρέωση παρακολούθησής του, εφόσον ο κηδεμόνας του/της ή ο/η ίδιος/α, εάν είναι ενήλικος/η, υποβάλει σχετική αίτηση στον/στη Διευθυντή/ντρια του σχολείου, συνοδευόμενη από ιατρική βεβαίωση, η οποία θα περιλαμβάνει τους λόγους και τη διάρκεια της απαλλαγής. Την αίτηση της προηγούμενης

παραγράφου εξετάζει επιτροπή αποτελούμενη από τον/τη Διευθυντή/ ντρια του σχολείου, τον/την αρμόδιο/α διδάσκοντα/ ουσα καθηγητή/τρια, και τον/την Υπεύθυνο/η καθηγητή/ τρια του τμήματος στο οποίο φοιτά ο/η μαθητής/τρια, η οποία συντάσσει σχετική πράξη στο βιβλίο πράξεων του Συλλόγου Διδασκόντων/ουσών. Η ίδια επιτροπή καθορίζει εάν ο/η μαθητής/τρια είναι υποχρεωμένος/η να παρευρίσκεται στην αίθουσα διδασκαλίας την ώρα διεξαγωγής του μαθήματος. Σε περίπτωση αμφιβολιών ο/η μαθητής/τρια προσκομίζει γνωμάτευση Δημόσιου Νοσοκομείου.

2. Οι Έλληνες Μουσουλμάνοι υποψήφιοι των ΑΕΙ, με βάση τον Νόμο 2341/1995, έχουν το πλεονέκτημα της «ξεχωριστής ποσόστωσης» στην εισαγωγή και κατάταξή τους, ως μειονοτικοί, σε ΑΕΙ και ΤΕΙ της Ελλάδας. Στην ειδική αυτή κατηγορία των υποψηφίων των προερχομένων από την Μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης εντάσσεται ο Έλληνας πολίτης που είναι Μουσουλμάνος στο θρήσκευμα. Επειδή στα δημοτολόγια δεν αναγράφεται, κατά τα τελευταία χρόνια, το Θρήσκευμα, ο/η ενδιαφερόμενος/η Έλληνας/ίδα Μουσουλμάνος/α, που επιθυμεί να έχει το δικαίωμα εισαγωγής του/της σε ΑΕΙ, κατά τις πανελλαδικές εξετάσεις, με βάση το προνόμιο του 4%, θα πρέπει να υποβάλει μεταξύ των δικαιολογητικών και Βεβαίωση,

που να αναγράφει το Θρήσκευμά του/της. Προς τούτο αιτείται και λαμβάνει τη σχετική Βεβαίωση από τη Μουφτεία της περιοχής του, την υποβάλλει στο Δήμο του/της, στη συνέχεια, ο Δήμος του/της εκδίδει νέα Βεβαίωση, που πιστοποιεί ότι είναι Μουσουλμάνος/α στο Θρήσκευμα, την οποία ο μαθητής καταθέτει στον Δ/ντή του Σχολείου του και έτσι εντάσσεται στους Μουσουλμάνους υποψήφιους, που δικαιούνται να εισέρχονται στα ΑΕΙ της Ελλάδας με βάση το 4%.

3. Οι δυσλεξικοί ή λεγασθενείς μαθητές (ειδικές ανάγκες (Π.Δ. 246/98 Άρθρο 30): Μαθητές, η επίδοση των οποίων δεν μπορεί να ελεγχθεί με γραπτή δοκιμασία, λόγω ειδικής διαταραχής του λόγου (λεγασθένεια, δυσλεξία) εξετάζονται μόνον προφορικά στο σχολείο. Η πάθηση των μαθητών του παρόντος άρθρου βεβαιώνεται με ειδική διαγνωστική έκθεση αναγνωρισμένου δημόσιου Ιατροπαιδαγωγικού Κέντρου ή Σταθμού, που εκδίδεται, ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων και ισχύει για τρία (3) συνεχόμενα χρόνια από την έκδοσή της. Οι ειδικές γνωματεύσεις που βεβαιώνουν τις παραπάνω παθήσεις κατατίθενται στη Διεύθυνση του Σχολείου.

4. Εναλλακτική στρατιωτική υπηρεσία των αντιρρησιών συνείδησης (απόφαση, με αρ. Φ. 420/79/81978/Σ.300/21-12-2005 – «Εναλλακτική υπηρεσία των αντιρρησιών συνείδησης» ΦΕΚ 1854 Β’): Η διαδικασία

αναγνώρισης από τον Ελληνικό Στρατό του δικαιώματος να μην υπηρετήσει κάποιος τη θητεία του, ενόπλως σε μάχιμες υπηρεσίες, αλλά να αναγνωριστεί ως αντιρρησίας συνείδησης και να δικαιούται να εκπληρώσει τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις, με εναλλακτική θητεία σε φορείς του δημοσίου τομέα (ιδρύματα, κοινωνικές υπηρεσίες κ. ά.) έχει ως εξής: Οι ενδιαφερόμενοι «υποβάλλουν υποχρεωτικά στην αρμόδια Στρατολογική Υπηρεσία τα εξής δικαιολογητικά α) αίτηση, β) Υπεύθυνη Δήλωση, γ) Πιστοποιητικό Αστυνομικών αρχών δ) για όσους επικαλούνται τις θρησκευτικές τους πεποιθήσεις υποβάλλουν βεβαιώσεις που εκδίδει η θρησκευτική αρχή, στην οποία ανήκουν, από τις οποίες προκύπτει το θρήσκευμα που πρεσβεύουν (οι ίδιοι και τα μέλη της οικογένειάς τους) και η χρονολογία ένταξής τους (βαπτίσματος) στο θρήσκευμα αυτό».

Πληροφορηθήκαμε, στη συνέχεια, ότι όλα αυτά τα προσωπικά δικαιολογητικά φυλάσσονται στο απόρρητο πρωτόκολλο – αρχείο των στρατιωτικών υπηρεσιών και δεν δημοσιοποιούνται.

5. Η χορήγηση πιστοποίησης αναπηρίας: Το Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.), δημιουργήθηκε με σκοπό την εξασφάλιση της ενιαίας υγειονομικής κρίσης, όσον αφορά στον καθορισμό του βαθμού αναπηρίας των ασφαλισμένων όλων των ασφαλιστικών φορέων, καθώς και των ανασφάλιστων, για τους οποίους απαιτείται η πιστοποίηση της αναπηρίας. Μεταξύ των δικαιολογητικών που κατατίθενται από τους ενδιαφερόμενους στις Υγειονομικές Επιτροπές, οι οποίες προσδιορίζουν τα ποσοστά με τα οριζόμενα στον Κανονισμό Εκτίμησης Βαθμού Αναπηρίας (Κ.Ε.Β.Α.), όπως ισχύει κάθε φορά (Ν.3863/2010 αρθ.6) είναι: α) Φωτοαντίγραφο αστυνομικής ταυτότητας ή διαβατηρίου, β) Βιβλιάριο ασθενείας, γ) αριθμός ΑΜΚΑ ή κάρτα ευρωπαίου ασφαλισμένου δ) παραπεμπτικό του φορέα ασφάλισης. ε) Ιατρικά στοιχεία: Στα ιατρικά στοιχεία περιλαμβάνονται: α) Γνωμάτευση του θεράποντος-παραπέμποντος ιατρού (στην ανωτέρω γνωμάτευση θα εμπεριέχονται όλες οι παθήσεις για τις οποίες πρέπει να εξεταστεί ο αιτών από την Υγειονομική Επιτροπή. Επίσης, θα πρέπει να αναφέρεται η φαρμακευτική ή άλλη αγωγή, στην οποία τυχόν υποβάλλεται ο ασθενής). β)

Οι παθήσεις θα πρέπει να συνοδεύονται και να τεκμηριώνονται από ιατρικές εξετάσεις, ακτινογραφίες με τα πορίσματά τους, αξονικές τομογραφίες, MRI, βιοψίες, ΗΜΓ, triplex, ΗΚΓ, κλπ. γ) Θα υποβάλλονται αντίγραφα ιατρικών εξετάσεων ή παλαιότερης χρονολογίας εργαστηριακές εξετάσεις, των οποίων τα στοιχεία κρίνεται πως θα συμβάλλουν στην ορθή κρίση της επιτροπής (π.χ. βιοψίες). Γίνονται επίσης δεκτά, αν πρόκειται για ασθενή που έχει νοσηλευθεί,

ο αριθμός του εξιτηρίου Νοσηλείας κλινικής ή νοσοκομείου. Το ΚΕ.Π.Α στο οποίο εξετάστηκε η περίπτωση, θα χορηγεί την Γνωμάτευση Πιστοποίησης Αναπηρίας για κάθε νόμιμη χρήση, όπου θα πιστοποιείται η πάθηση, το ποσοστό αναπηρίας καθώς και η χρονική διάρκεια της αναπηρίας.

Για όλες τις παραπάνω περιπτώσεις, η προσκόμιση δικαιολογητικών που περιλαμβάνουν προσωπικά στοιχεία, που αφορούν τόσο θρησκευτικά δεδομένα όσο και δεδομένα υγείας των αιτούντων να δικαιολογήσουν ότι εντάσσονται σε αυτούς που ζητούν και δικαιούνται να τους χορηγηθεί από το δημόσιο ένα δικαίωμα ή μια εξαίρεση, δεν θεωρήθηκε, ποτέ έως τώρα, ότι παραβιάζει τα προσωπικά τους δεδομένα. Μάλιστα, σε όλες τις περιπτώσεις οι δικαιούχοι προσκομίζουν αναντίρρητα και επιμελώς, ό, τι στοιχεία τους ζητούνται (πολλές φορές και μέσω ΚΕΠ), προκειμένου να μπορούν εκείνοι που έχουν την ευθύνη να εγκρίνουν, νομίμως, τη χορήγηση της εξαιρέσεως ή της απαλλαγής να βασίζονται σε αποδεικτικά δικαιολογητικά.

Με βάση τα ανωτέρω, η ΠΕΘ, ζητά να ληφθούν υπόψη, κατά τη ρύθμιση του θέματος των απαλλαγών, οι ως άνω συγγενείς περιπτώσεις, οι πλείστες των οποίων αφορούν στο ίδιο το Υπουργείο Παιδείας. Σε κάθε περίπτωση είναι σαφές ότι στο δημόσιο, ουδείς πολίτης λαμβάνει κάτι που δικαιούται να λάβει, ακόμη και αν αυτό συνδέεται με προσωπικά δεδομένα, εάν δεν προσκομίσει τα απαιτούμενα, από τις κρατικές και φυσικά από τις εκπαιδευτικές υπηρεσίες, δικαιολογητικά, που αποδεικνύουν ότι αυτό που ζητά να λάβει, σύμφωνα με την αίτησή του, από το κράτος, πράγματι το δικαιούται, με βάση τα αποδεικτικά δικαιολογητικά.

Κυρία Υπουργέ, η πρότασή μας βασίζεται πάνω στις Αποφάσεις του ΣτΕ και παρακαλούμε να ληφθεί υπόψη στη ρύθμιση του θέματος των απαλλαγών, προκειμένου να μην υπάρξουν περιπτώσεις καταχρήσεως ή παραχρήσεως στη διαδικασία χορήγησής τους και να αποκλειστεί η πιθανότητα συγχύσεως και να απαλλαγούν κάποιοι μαθητές που δεν δικαιούνται να λάβουν απαλλαγή.

Εάν δεν γίνει μια ρύθμιση, που να εφαρμόζει τις αποφάσεις του ΣτΕ, για τις απαλλαγές από τα Θρησκευτικά, υπάρχει η πιθανότητα να ανοίξουν οι ασκοί του Αιόλου και κάποιοι να προσπαθήσουν να εφεύρουν τρόπους και λόγους για να πετύχουν την παραβίαση της συνταγματικής υποχρεωτικότητας και άλλων μαθημάτων, όπως, για παράδειγμα, της Ιστορίας.

Η ΠΕΘ, ως νόμιμη επιστημονική ένωση, δεν θα σταματήσει να χρησιμοποιεί όλα τα νόμιμα και δημοκρατικώς ισχύοντα μέσα, προκειμένου να επιζητεί την εφαρμογή της συνταγματικής υποχρεωτικότητας του μαθήματος των Θρησκευτικών, επικαλούμενη

λόγους συνταγματικής ισότητας, με βάση τα δεδομένα των περιπτώσεων που προαναφέρθηκαν και αφορούν στην προσκόμιση στην αρμόδια κρατική υπηρεσία Βεβαίωσης που να δικαιολογεί και να αποδεικνύει τη νομιμότητα και αντικειμενικότητα του οποιουδήποτε αιτήματος για τη χορήγηση, από το κράτος προς τον πολίτη, ενός δικαιώματός του.